

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 20646/2023
10.04.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Мирјане Андријашевић и Зорана Хаџића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник адвокат Миодраг Стевић из ..., против тужених ББ и ВВ, обе из ..., ..., чији је заједнички пуномоћник адвокат Мирослав Новаковић из ..., ради стицања без основа, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 337/23 од 23.03.2023. године, у седници одржаној 10.04.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 337/23 од 23.03.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 337/23 од 23.03.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Чачку П 7814/21 од 03.10.2022. године, ставом првим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тражено да се обавезу тужене да тужиоцу на име стицања без основа присвајањем накнаде за уништене усеве на експроприсаној непокретности – земљишту исплате износ од 681.930,90 динара са законском затезном каматом од 01.12.2021. године до исплате. Ставом другим изреке обавезан је тужилац да туженима као солидарним повериоцима накнади трошкове парничног поступка у износу од 63.150,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 337/23 од 23.03.2023. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и предложио да се о ревизији одлучује као о изузетно дозвољеној, у смислу одредбе члана 404 Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. став 1. и 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...18/20), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда, потребно разматрати правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије, Врховни суд цени у већу од пет судија.

Побијаном правноснажном пресудом одлучено је о тужбеном захтеву тужиоца чији је основ стицање без основа тако што је оцењено да је тужбени захтев неоснован.

Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП, јер је оцењено да не постоји потреба да се разматре правна питања од општег интереса или потреба тумачења новог права или неуједначена судска пракса. Одлуке нижестепених судова о неоснованости тужбеног захтева засноване су на примени одговарајућих одредаба материјалног права на конкретно утврђено чињенично стање, због чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије и применом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба ради стицања без основа поднета је 08.12.2021. године. Вредност предмета спора је 681.930,90 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**